

José Coll

N.º 138

Any III.

Banyolas 10 de juny de 1916

Pasca Granada a Roma

Als catòlics de acció.

Fa poc mes de quatre anys, el 26 maig de 1912, devinguts de Terra Santa a Roma i visitant per espai de cinc dies la ciutat dels Papes, hi ensopagarem al final la festivitat de Pentecostés, quina matinada se passà quasi per enter a l' iglesia més gran del món, la de St. Pere.

Sortosament era prop de la posada, i ço prestà ocasió per a que la recorreguesim a plér varies vegades. En aquell jorn de joia espiritual immensa, els fidels de diferents nacions s' aproparen als confessoriaris dels penitenciers de la Basílica, quins, al entrar-hi, treuen la simbòlica *canya del Pescador*, donant amb ella un petit truc sobre l' cap dels penitents, en lloc de besar l' estola, i sobre 'ls demés cristians, que 's postren al devant. Era l' confessor dels espanyols un venerable religiós, molt amic d' uns companys de romeria, fills de Mallorca.

A les 9 i mitja disfrutarem amb dalé dei grandiós espectacle en una de les capelles laterals, que apar nova iglesia dins la major. S' hi reunia el Cabildo Vaticà presidit pel Cardenal Rampolla (q. s. G. h.), tinguent a poca distància dos bisbes. Els canonges eren nombrosos vestint sobre la sotana dos roquets. Els escolans se distingien per singular pietat, empleiant en resos els ratos lliures de llur ministeri, que desempenyaven a la perfecció. Els fidels molt devots i silenciosos apesar de l' aglomeració i espremuda.

Desde l' primer moment les ànimes se senten transportades a les regions de lo sobre-natural al entonar el celebrant el

*Vidi aquam, mot litúrgic, qu' exten la Capella Sixtina amb aquell devassall de notes musicals, de perles esquisides, de veus perfectes, qu' al unir mes tard llurs acords per a cantar el Veni Creator, *Spiritus*, materialment se cau de genolls en terra, pro al interior talment sembla que s' experimenta l' canvi dels apòstols al descendir en élls l' Esperit Sant. No es per a traslladar al paper l' efecte i 'ls afectes del treball acuradíssim del primer Chor de la terra, qu' educa i dirigeix el gran Perrossi, el famós aussiliar de Pius X en la reforma del cant gregorí.*

Per lo avengat de l' hora, deguerem surtir acabat el *Credo*, no sens postrar-nos humilment devant dels venerats sepulcres de St. Pere i St. Pau, resonant les oracions impresaes, que hi ha en un cartell. D' allí a besar el pèu d' una colossal imatge del Princep dels apòstols, acotant assota d' ell el cap en senyal d' acatament i sumisió a l' autoritat de l' Iglesia.

Al mitj dia ja ens trobam a l' estació central, despedint-nos dels respectables compatriots, Rdm. P. Joaquím, de Lleveneras, caputxí, P. Panadero, francescà, dos trinitaris, el majordom del col·legi espanyol i altres sacerdots i algunes personalitats de l' Embaixada, duguent-nos el tren en hora i mitja a Civita-vecchia.

Resultant que la meitat de la Pasca del Esperit Sant no pogué ésser de mes saludable conhort pels pelegrins de la pátria, que li demanaven la fortalesa dels primers pelegrins de la era cristiana, els susdits apòstols que també desde Terra Santa se dirigiren a Roma, per cercar-hi generosos la palma del martiri.

La gracia del Sennyor ens fassi ben dignes de sufrir eixa especie de martiri lent propi dels catòlics d' acció, qu' en tot buscan primerament el regne de Deu.

EL DESCANSO Y SANTIFICACIÓN DEL DOMINGO

Crisis económica.

Leyendo, no hace mucho, una revista de cuestiones económicas, vi que todo el mundo se quejaba del paro general y crisis de negocios que se notaba en todo el universo. En vano habían procurado los centros, que reflejan mejor el movimiento comercial, acelerar, o al menos sacar de su pesada inercia al mundo económico. Las sacudidas que imprimian al comercio, semejantes a las sacudidas eléctricas que se imprimen a un muerto, sólo lograban momentáneas actividades, que pronto volvían a su habitual inercia y letargo.

No sé lo que desde entonces ha pasado en los centros bolsistas, pero hace mucho tiempo que la actividad comercial e industrial tropieza, no precisamente con las dificultades del obstáculo y resistencia activa u ofensiva, sino con la dificultad del ocio, de la inercia, del paro, del descanso.

Las causas de este paro e inercia general de los negocios que es tan calamitoso, son múltiples, según la misma revista, y muy dignas de consideración.

No vamos aquí a exponerlas, pues nuestra revista no es de cuestiones de economía. Pero vamos a señalar una causa en que no creo se fijarán los economistas; antes al contrario, supongo que ni se dignarán apreciarla. Yo creo que tal paro y descanso forzoso es efecto, en parte, del trabajo dominical, y castigo proporcional y connatural que la divina justicia impone a la infracción pública y general del tercer mandamiento del Decálogo.

La humanidad trabaja mas de lo que conviene, porque roba y aprovecha para trabajar aun los días que no son de trabajo; trabaja demasiado, produce demasiado, y por tanto llega a un punto en que sobra producción, y tiene que descansar a la fuerza mientras se consume ese exceso de producción acumulada. Semejantes a un criado que trabaja demasiado aprisa y sin descanso, que pronto se encuentra con todo hecho sin hallar más que hacer; la humanidad, aprovechando los domingos, con exceso de trabajo, superior al señalado por el Gran Regulador del universo, se encuentra, de tiempo en tiempo, con exceso de producción, y sin poder

ya trabaja, forzada al paro y descanso, que no quiso tener cuando Dios le mandaba.

Efecto connatural y a un mismo tiempo castigo justísimo y sacerdotal del Divino Legislador y Señor del mundo.

(Continuará)

REMIGIO VILARIÑO, S. J.

ADEU AL MAIG

Més de la Verge Maria, Mare del Amor Hermós ¿per que't dic «adeu» si no vull despedirme'n?

Les flors s' han marcit, les campanes ja no toquen com solien, ni refilen tan els rossinyols i la falç isola els camps roblerts deblat, tallant ses daurades espigues.

«Per go dic «Adeu» al Maig?

**

Les flors son sempre vives aplegades al mantell de la Verge i amb les denes del Sant Rosari, ses granes sempre 'ns dibuixen *Maria!*

Les campanes quant ix l' auba, al mitj dia, al desclouer 's l' estelada i en cada hora, tant de dia com de nit, sempre repeteixen *Maria!*

El psalteri de l' orgue, el cant dels fidels igual que 'l rossinyol, refila vostre dolç nom *Maria!*. I el blat sempre rós com l' or i mes lluent que 'ls estels, convertit en Pà dels Angels amb l' Eucaristia, ne's penyora d' amor de vostre nom *Maria!*

**

Mes de Maig; mes de xamoses flors i alegories canturies, ja no 't dic «Adeu», sigas sempre amb l' ànima meva.

Aplegueu-se amb mi campanes matineres, rossinyolets d' aquest món, xamoses flors, violes i lliris blancs, que amb vosaltres també vull dir *Maria!*

Blat escullit de l' hort de tot un Deu, vina, vina en mon sí i já que 'ts Pà d' Angels, fés que també a voliors vingan éells i en mitj de campanes, flors, auells i tendres melodies, dexeum-hi morir bo i diugent *Maria!*

JOAQUIM MATEU.

LA JUVENTUD

Y SUS GRANDES INTERESES

XIII.

Daños físicos de la impureza.

Pensamientos y máximas.

Al leer mi anterior artículo, muchos de los lectores tomarían, tal vez, mis palabras como fruto de una imaginación ardiente y juvenil, que se complacía en recargar las tintas al pintar el triste cuadro de la juventud viciosa.

Para poner de manifiesto la inexactitud de tal opinión, ahí van estampadas algunas máximas de hombres eminentes en doctrina o santi-

dad, en cuyos trazos y pinturas vereis emplear colores mucho más sombríos que los míos.

«Esta corrupción es un peligro inmenso para los muchachos que se entregan a ella», ha dicho Edmón Perrin, ilustre fisiólogo francés, que tantos agasajos recibió en Madrid días pasados, y quien, al ser corifeo entusiasta de las doctrinas darwinistas, no tendrá muchos grados de católico siendo por tanto su opinión en esta materia de gran peso y autoridad.

«Entre todas las causas que contribuyen a acortar la vida no conozco ninguna, ha dicho Hufeland, cuya acción sea tan destructora y que reuna en mas alto grado las propiedades antivitales, que los excesos venéreos.» «Ningún otro abuso, añade el sabio Paget, disminuye con tanta seguridad las fuerzas de la vida; ninguno debilita más los órganos, ni favorece con tanta seguridad la consunción, ni se opone de un modo tan insuperable a todo tratamiento para curarla.»

Lacordaire no hace mas que confirmar los anteriores testimonios, cuando exclama con su estilo mágico y brillante: «¿No habeis tropezado con esos hombres, que en la flor de la juventud, apenas honrados con las señales de la virilidad, llevan ya marcada su frente con el sello de una vejez prematura; que degenerados ya, aun antes de haber alcanzado el desenvolvimiento cabal de la naturaleza, surcada la frente de precoces arrugas, los ojos sin expresión y hundidos, los labios impotentes para expresar la bondad, arrastran, debajo de un cielo iluminado por el sol de la juventud, una existencia caduca y miserable? ¿Quién ha creado esos cadáveres ambulantes? ¿Quién ha contagiado ese niño, robándole la frescura de sus años, acumulando en su rostro signos de vergüenza? ¿Sabeis quién? El sentido depravado, el sentido abyecto.»

Los Santos, por su parte, no se expresan de un modo menos terminante. «Llegará el día o mas bien la noche, nos dice San Pedro Damiano, en que esta pasión se trocará en una pez inflamada, que encenderá en vuestras entrañas un fuego inextinguible y devorará vuestras médulas y vuestros huesos.»

«El vicio de la luxuria es como la tiña, que nacida en la carne la consume. Es un gusano roedor y el mas pernicioso de todos: entra en el hombre con halagos, muere con sonrisas, consume con besos y mata deleitando.» Famosas palabras del insigne Abad de Claraval, el glorioso San Bernardo.

San Pablo escribía un día a los romanos, diciéndoles: «¿Qué habeis logrado con entregar vuestros miembros a las pasiones inmundas? Su término es la muerte. Si, la muerte es el estipendio y la recompensa del pecado.»

En fin los santos y las sabios, la religión y la ciencia, Dios y el hombre se ponen de acuerdo para recordar al joven que si quiere salvarse de una ruina inevitable:

*No debe dar a la luxuria asiento
Por obra, palabra o pensamiento.*

UN JOVEN.

De l'inconstància del cor

El cor de l' home es inconstant i soviranament voluble, es mutable com una petita grúa aixecada espai amunt, ella se gira i se decanta a mercé del vent que l'empeny i ell tan aviat estima lo que odia, com odia lo que estimava. A voltes

sent l' alegria de la vida i canta i gosa l'amor i mira al món amb els ulls lluminosos i somniadors del optimisme, mes aquest esperit tan content que sembla que mai ha d' entristar-se, que sembla que ja ho té tot i que res espera, per formar la seva felicitat, aquest caràcter que apparentment apareix fort com centenaria muralla que amb tot i sentir les escomeses dels segles no ha decaigut; aquest cor que un el creuria permanent en la seva gaubança (qui ho diria) es voluble com una veleta de cloquer, el mes petit accident es prou per canviar-lo, arrencant-li tots aquells cants d' amor, i trasmudar-los-hi en queixes amargantes; una qualsevol cosa insignificant, a voltes fins un pensament i encara fictici i ilusori, se basta per destruir tota aquella grandesa que'ns sembla va perdurable i per fer caure tot un mon d' esperances gloriose, abismant-lo tristament en els tenebrosos sinistres del pessimisme.

Quasi podríem dir que 'l cor del home es essencialment voluble com sembla adoctrinar-ho la experiència.

Lo mes mutable que existeix tothom diu qu' es el temps, ja que mai arriba a ésser present, puix oscila sempre entre 'l pretérit i futur i sempre incessantment va passant i mes passant, mes jo crec que encara ho és mes el cor, joguina de les humanes passions, perque el temps passa sempre necessariament, sens conciencia del seu pas; pero el cor en el moment en que es mou, és mes voluble que 'l temps perque mentres en el rellotge del temps ha passat sols un instant precís, ell ha fet ja conscientment un acte mes fort de voluhilitat, com es el deixar d' estimar una cosa per posar el seu afecte en altra.

HERODOTUS.

Cute de Reyes

Y que no falta nada más que uno para hacerle en Francia, de Reyes destronados.

Ya son tres, el de Bélgica, el de Serbia y el de Montenegro, los que allí se han refugiado.

Jironías del destino....! La Francia republicana, la que no se contentó con mudar de régimen, sino que quiso abatir hasta los últimos vestigios del monárquico y regar con sangre la implantación del republicano; la que para festejar la entrada de la nueva era de la libertad con templos y palacios hizo grandes luminarias, y guillotinó a dos reyes, a varios príncipes y a miles de personas que simpatizaban con el trono; la que con más saña y furor que ningún otro pueblo en sus mayores exaltaciones revolucionarias, ha perseguido el realismo, la que sembró su suelo de sal, para que ni la religión ni la monarquía volvieran en él a brotar; hoy es el asilo de la monarquías derruidas, de la presente guerra, cuyas testas han perdido su nación y su corona.

Es el asunto demasiado trágico para tomalo en broma; si no, bien podríamos decir á nuestra vecina lo del refrán popular.... Tú que noquieres caldo, tres tazas colmadas....; tú que noquieres coronas, tres reyes colmados también, con su real familia, para que les des honor y hasta (quién sabe!) llistas civiles, que no por ser suplementarias, dejarán de ser costosísimas para un pueblo ya tan esquimaldo por los inmensos

dispendios y sacrificios que está haciendo.

El fenómeno es curioso y digno de observación. De todas las naciones aliadas una sola es republicana, las demás no sólo tienen monarquía sino imperio algunas de ellas, y no obstante el viento de la guerra va llevando a aquella todas las monarquías cesantes.

—Oh, si levantaran su bárbara cabeza los chacales del terror, los verdugos de Luis XVI!

X.

INFORMACIÓ

CULTES. - Iglesia Parroquial. Continúa el mes del Sagrat Cor de Jesús a les hores assenyalades a les festes i dies feiners. — Dimarts, festivitat de St. Antoni, ofici solemne a les 10 amb panegíric i orquestra, al que assistirà la corporació dels bombers i paletes. A la tarda processó amb l'imatge del Sant.

Iglesia de la Dna. Providència. Diumenge de Pentecostés. A la missa conventual de les 6 i mitja continuará l' mes del Cor de Jesús amb exposició tots els dies. A les 4 i mitja, cant del trissagi a la Beatíssima Trinitat, també amb exposició.

Camós (Sta. Maria). — Diumenge i dilluns se celebrá amb tota pompa el Roser d' eix poble amb les acostumades funcions religioses i les profanes de bon seny.

Sors. — La gaia festa de la comunió solemne i l final del Mes de Maig se solemnitzaren esplendidament, predicant-hi el P. Fr. Roderic, de Manresa, caputxí d' Olot, qui propagà l' idea de la romería de Agost an el Collell, diguent que pendrien la paraula en el mitin d' allavors els Srs. Llosas, Malagelada i Roura, entre altres oradors.

Vilavenut. — Amb temps agradívol i gran concurs de pobles i de la vila de Banyoles, tingué lloc aïr el tradicional «Aplec de Santa Espina», a la que s'professa singular veneració.

Al Monestir. — Al matí i a la tarda del diumenge predicà, com totes les festes de Maig, Mn. Oliver, president de la Casa-Misió, qui demostrà que María era la Mare de misericòrdia amb raons senzilles i dos exemples, que commogueren visiblement al auditori, i mes al dirigir sentida pregaria a la multitud d' homes, que s'aparten dels Sagaments, de la Missa i de les funcions, per a que tornessin, per medi de la Verge, a ressuscitar la fé i pietat dels banyolins d' antany. La capella de música estigué a l' altura de sempre. El besamans a l' atramenta imatge de la Cort de María interminable. Amb eixa conclusió quedan tancades les funcions marianes de la temporada.

De pas per al Collell. — Demà, a les 5 de la tarda poc mes o menys, se deturará una estona a la Font Pudosa la plana major dels adoradors de la «Vetlla nocturna», de Girona, per a marxar i solemnitzar en dit Santuari la renomenada «Festa de les Espi-

ges». Avui s' han adelantat ja algunes persones. De casa se disposen varies famílies a seguits-he, procurant una ressenya per a edificació dels lectors de «La Creu». Valji interinament una carinyosa salutació pels afortunats vetlladors del S. S. Sagratament.

Rifa. — En l' extracció de la devota imatge de Ntra. Sra. del Carme, que sortejava l' associació de Filles de María, ha sigut afortunada nostra apreciable suscriptora D. Concepció Sabater, viuda de Badia. Ens plau la notícia.

Entre parents. — Amb pocs dies de diferència s' han verificat els bateigs de dues nenes, tia i nevoda, per ésser l' una filla dels espous Casellas-Boera, i l' altra dels Parès-Casellas. Que l Señor derrami sobre pares i filles les seves gracies.

Del desterro a la Pàtria. — Piadosament pensant, hi feu el viatge amb una santa mort, el dia 4, la ex-generala de les religioses Adoratríus, M. María de la Consolació de Jesús, en el segle D. Adelaida Vilahúr i Gruart. A tota la respectable família Vilahúr endressém el ver condol de amics en moments d' amargura compensada per contar en el Cel una intercessora.

Pésam i pregaria. — Dirigim el primer a la molt volguda família Matéu per el dol, que porta desde l dimarts, a causa de la separació terrena de la boníssima propietaria Na Esperança, per la que enlairém la segona a Deu Nostre Senyor per si la seva ànima estés en el lloc del Purgatori.

Al últim ret de l' estany. — Hi caigué l dimecres, arran de la carretera d' Olot, l' animal de can Dorca del terme, sens que sufrís cap lesió, ni arrastrés a l' aigua el carro, que menava.

LECTURA POPULAR BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS Cada dijous - 10 cèntims

Avui «Poesies» de Mossén Josep Taronjí i Cortés.

Concursos a parroquies. — Dijous terminaren al palau episcopal, havent tingut ocasió de saludar a variis opositors, que s'feien llengües de les atencions amb ellis tingudes i de la caritat del Prelat, que l's obrí diguent, entre algúns avisos paternals, que no faria cap cabal de les influencies. Per la parroquia que mes ens interessa, posem-hi tots els catòlics de Banyoles les influencies del Cel amb oracions i sacrificis, i fem-se 'n dignes d' un sant rector amb la reforma de costums.

A l' reveurer en el Cell. — Amb nombrosíssima concurrencia de parents i amics, s' efectuaren aïr els funerals per l' ànima

de D. Leandre Casamor (q. e. p. d.) Els recordatoris elegants, amb jaculatories i oració molt tendres i expresives. No l' oblidem en les nostres bo i tornant a repetir els afectes i respectes més íntims a sa pieta i distingida família.

Folk-lore. — El volum XXV de les obres de Mn. Cinto porta eix títol en la fatxada suficient expressiu per la materia de que tracta, que l' fa tan curiós i interessant com els anteriors. Es l' avant-penúltim de l' edició popular, que recomanem a nostres lectors.

SE VENEN algunes cases situades en lloc molt cèntric d'aquesta població. Per a informes en l' Administració d' aquest periòdic.

Amunt. — La subscripció oberta per a les obres de restauració del Santuari de Ntra. Sra. del Mont, alcança, segons l' últim número del «Butlletí Eclesiàstic», la suma de 10.198,69 pts.

Bitllets falsos. — Al dí de la premsa ne circula una sèrie dels de 100 pessetes, de l' emissió de 30 de Juny de 1906, que es diferencien dels llegítims per tres punts a la cara de devant, del gruix d' una pinta d' agulla el superior; i quasi imperceptibles els altres dos colocats mes avall.

Bibliografia. — Hem rebut el tres primers volums de la tant interessant publicació «Minerva» qu' es venen al preu de 35 céntims. En el primer D. Josep Maluqué tracta de Oceanografia; en el segon D. Joan Palau fa un resum de Geografia d' Europa i en el tercer el Id. Tarré dona unes nocions de Litúrgia cristiana.

— Amb el epígraf «Adelante» ha arribat una revista, qu' es orga de l' associació d' aussiliars de Farmacia, de Catalunya, que ompla fidelment el seu objectiu en profit de la classe.

— Mercés a la útil tasca del Consell provincial de Foment s' han imprés les instruccions pràctiques per a defensar-se del MILDYU, qu' es la malaltia ja vella i desastrosa per a les parres, remetent-ne cinc follets a casa nostra.

De tot s' agraeix l' envio.

Mercat del dia 7 de Juny

Blat de 22 a 23 ptas. quarta; Ordi de 14 a 15; Civada vermella a 11; Id negra a 12; Blat de moro de 18 a 19; Mongetes a 36 Fasols menuts de 27 a 28; Favés de 18 a 19; Favons de 19 a 20; Besses a 15; Llovinys de 12 a 13; Mill de 15 a 16; Panis de 12 a 13; Fajol de 15 a 16; Glans d'aulina surera a 8; Glans d'aulina 8 a 9; Patates blanques de 8 a 9 quintà; Id grogues de 5 a 6; Alls extras 3 a 4 el forc; Cap-parell de 2.50 a 3; Mitjants 1.50 a 2.50; Petits 1.00 a 1.50; Gallines de 7 a 8 parell; Pollastres de 4 a 6; Conills de 3 a 5;ous 1.25 dotzena; Olis de 13 a 14 maial; Bestià porquí: el gràs de 14 a 15 l' arroba; Escorza d' alsina en rama de 15 a 16 càrrega; Id. molta de 16.50 a 17; Roldó de 9 a 10; Id. ventilat de 0 a 25.3; Carbó d' alsina de 13 a 14.

Saderra, Prat i C.

BANQUERS

Carrer de l'Guimerà, núm. 22-Banyolas

Pago de cupons.—Compra i venta de valors.—Giros.
—Descomptes.—Comptes corrents.—Cambi de monedes.
—Dipòsits i demes operacions de banca.

Paguem els cupons del Estat Espanyol un mes avants del venciment i actualment paguem ja els de Cédules Argentines,

Serveis de la Companyia Trasatlántica

Línia de Buenos Aires

Servei mensual sortint de Barcelona el 4, de Malaga el 5, i de Cadis el 7, per a Santa Creu de Tenerife, Montevideo i Buenos-Aires, emprenen el viatje de regres de Buenos-Aires el 2, i de Montevideo el 3.

Línia de New-York, Cuba i Méxic

Servei mensual sortint de Génova el 21, de Barcelona el 25, de Malaga el 28 i de Cadis el 30, per a New-York, Habana, Veracruz i Port-Méxic. Regrés de Veracruz el 27 i de l'Habana el 30 de cada mes.

Línia de Cuba i Méxic

Servei mensual, sortint de Bilbao el 17, de Santander el 19, de Gijón el 20 i de Corunya el 21, per a l'Habana i Veracruz. Sortides de Veracruz el 16 i de l'Habana el 20 de cada mes, per a Corunya i Santander.

Línia de Venezuela-Colombia

Servei mensual, sortint de Barcelona el 10, el 11 de Valencia, el 13 de Málaga, i de Cadis el 15 de cada mes, per a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limó, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello, La Guayra. S'admet passatge i càrrega amb trasport per a Veracruz, Tampico, Puerto Barrios, Cartagena de Indies, Maracaibo, Córdoa, Cartúpedo, Trinitat i Port del Pacífic.

Línia de Filipinas

Tretze viatges anyals, sortint de Liverpool i fent escales a Corunya, Vigo, Lisboa, Cadis, Cartagena, València, per a eixir de Barcelona cada quatre dimecres, o sigui: 6 Janer, 3 Febrer, 3 i 31 Mars, 28 Abril, 26 Maig, 23 Juny, 21 Juliol, 18 Agost, 15 Setembre, 13 Octubre, 10 Novembre i 8 Desembre, per a Port-Said, Suez, Colombo, Singapore, Ilo Ilo i Manila. Sortides de Manila cada quatre dimarts, o sigui: 26 Janer, 23 Febrer, 23 Mars, 20 Abril, 18 Maig, 15 Juny, 13 Juliol, 10 Agost, 7 Setembre, 5 Octubre, 2 i 30 Novembre i 28 Desembre, per a Singapore demés escales intermitges per a l'anada fins a Barcelona prosseguint el viatje per a Cadis, Lisboa, Santander i Liverpool. Servei per trasport per a i dels ports de la Costa oriental d'Africa, de l'India, Java, Sumatra, Xina, Japó i Australia.

Línia de Fernando Pòo

Servei mensual, sortint de Barcelona el 2 de Valencia el 3, d'Alicant el 4, de Cadis el 7, per a Tànger, Casablanca, Mazagán, Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife i Santa Cruz de la Palma i ports de costa occidental d'Africa.

Regrés de Fernando Pòo el 2, fent les escales de Canàries i de la Península indies en el viatje d'anada.

Línia Brasil = Plata.

Servei mensual, sortint de Bilbao i Santander el 16, de Gijón el 17, de Corunya el 18 de Vigo el 19, de Lisboa el 20 i de Cádiz el 23, per a Rio Janeiro, Montevideo i Buenos-Aires; emprenen el viatje de regres desde Buenos-Aires el 16 per a Montevideo, Santos, Rio-Jeneiro, Canaries, Lisboa, Vigo, Corunya, Gijón, Santander i Bilbao.

Eixos vapors admeten càrrega en les condicions més favorables i passatgers, a quins la Companyia dóna allotjament més còmodo i tracte esmerat, com ha acreditat en son llare i successor servei. Tots els vapors tenen felegrafia sense fils. També s'admet càrrega i s'excedeixen passatges per a tots els ports del món, servits per línies regulars.

Hotel "La Verdad"

Para Rdos. Sacerdotes y Sres. Católicos,
San Severo, 3.- BARCELONA

Frente a la Catedral
Magníficas Habitaciones, Timbres, Luz Eléctrica, Teléfono, etc.
Por día, 3'50 ptas.; comidas, 1'50 ptas.

FÁBRICA DE ORNAMENTOS Y ARTÍCULOS PARA IGLESIA

JOSE SALA BRUNET

Canuda, 9.
BARCELONA

Casullas adamascadas desde 30 ptas. Casullas de damasco todo seda superior a 50 ptas. Ternos completos de tapicería y damasco desde 250 ptas. hasta los más ricos que se pidan, tanto en tejido de oro fino, como bordados.

Se bordan tambien estandartes y banderas, y túnicas para imágenes, en oro y sedas a precios módicos tan buenos como se deseen.

Si voléu estar ben servits en tota mena de treballs d'impremta, dirigiu-vos al coneugt impresor,

EN FRANCISCO MATÉU

Carrer Sta. Maria, 23.

BANYOLAS

ALMACENES JORBA

BARCELONA: Carr. 13 y 15 - MANRESA: Borne.

LANERIA : MERCERIA : SEDERIA : OPTICA : RELOJERIA : OBJETOS DE VIAJE : SASTRERIA PARA CABALLEROS, SEÑORAS Y NIÑOS CAMISERIA Y ROPA BLANCA : ORNAMENTOS SAGRADOS : PLATERIA ORFEBRERIA : BRONCES, ETC.

Especialidad en bordados artísticos para Banderas Estandartes Pendones y Señeras. Los bordados de esta Casa merecieron las más altas recompensas en las Exposiciones Regionales Gallega de 1909 y Nacional de Valencia de 1910.

HABITOS TALARES, SE CONFECCIONAN A MEDIDA En nuestros Almacenes se compran todos los artículos en excelentes condiciones y buenas calidades. Se manda catálogo ilustrado a quien lo solicite.

SECCIÓN CATEQUISTICA.

Extensos surtidos en objetos propios para premios Se mandan muestras a quien lo solicite.

PRECIO FIJO.

- E. Subirana -

Editor i llibrer Pontifici.

Portaferrisa, 14

BARCELONA.

Casa editorial - Imprempta

Llibreria - Enquadernació

Catálegs, presupuestos i prospectes s'envien inmediatament a qui els demana.

Orthodoxon. — Biblión. — Butlletí Mensual.

envia gratis